

# ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΥ, Βουλευτοῦ Φθιώτιδος.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 3 Νοεμβρίου 1869.

**ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.** Ἰννομιζῶ, κύριοι, τὴν παράκλησίν μου τοῦ μὴ μὲ διακόψῃ κανεὶς, διότι καὶ ἐγὼ δὲν διακόπτω κανένα. Ὡς δὲ ἔντιμος βουλευτὴς κ. Λομβάρδος, εἶπε, περιφρονεῖται αὐτὴ ἡ ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ; καὶ φαίνεται δεινῶς ὑποστηριζομένη; ὧς τοῦλάχιστον, ἐπρόκειτο, δὲν τὴν ὑπόγραφα.

**ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.** Αὐτὸ θεοείλω εἶναι ἐντός τῆς περιγραφῆς.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ.** Νὰ μὴ γίνωνται διακοπαί.

**Α. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.** Πάντοτε πρὸς τὰ θεῖά σας εἶναι ἡ ἀταξία.

**ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.** Τὰς λέξεις τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ κ. Λομβάρδου τὰς ἤκουσα καὶ ἐγὼ, ἀλλὰ δὲν ἠμπούρα νὰ τὸν ἰκονήσω πρὸς τίνα σκοπὸν τὰς ἐρίβην ἀπλῶς τὰς ἐρίβην; εἰδικτε νὰ μηκυρῇ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ τὴν ἀνέσιν τῆς ὑπογραφῆς του;

**ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.** Ἡζυγῆται μὲ ποῖον σκοπὸν. Δὲν ἐνόησα τὸν κ. πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς.

**ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.** Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ διακόψετε.

**ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.** Ποῶς καλῶ, ὁρίσατε.

**ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.** Αὐτὸν, κύριοι, ἐγὼ ἐπαρμόζω παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἀποδοτικότητα ἐννοῶ τούτου μοῦ παρουσιάζεται μία ἐκθεσίς, καὶ λέγω, τὴν περιφρονῶ, δὲν τὴν ὑπογράφω δὲν ἔχω εἰς τὰ ἴσα δικαιώματα καὶ ἡ ἐκθεσίς νὰ μὴ εἶπῃ τὰ πῶτα; εἰ μὲ περιφρονεῖ καὶ δὲν θέλει τὴν ὑπογραφήν μου; ἀλλὰ, κύριοι, θὰ μὴ εἶπον ἴσως τινεῖς, αἱ, καὶ τὰ λέγει ἡ ἐκθεσίς, καλὰ τὰ λέγετε καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' αἱ ἴδιαι πόλεις ἔχει τὸ δικαίον. Ὡς πρὸς τοῦτο, πρῶτον, πρῶτον νὰ κρίνῃ τρίτος, καὶ ἐγὼ παρακαλῶ ὡς τρίτον τὸν κ. Κομμουνιστὸν νὰ διαστή, ὥστε καὶ ἐδικαίωται ἡ δὲ καὶ οὐχὶ ἀπᾶς, διότι ἀνέστησαν ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου τὰς εὐχαριστίας του διὰ τοὺς κόπους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπῆρσε τὴν ἐκθεσὶν τῆς. Ἐν τούτοις δὲν μὲς ὠρεῖται πᾶσι αἱ κινήσεις καὶ ἀνταγχαλῆται, πρᾶκτικὸν ἀποτέλεσμα δὲν ἔχουν ἔχουν μόνον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο τοῦ νὰ καταγορῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ παρουσιάζωμεθα ὅλοι καθαροὶ καὶ πατριῶται; αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματικῶν!

Ἄς εἴπω ἤδη καὶ ἐγὼ νὰ εἰπῶ τὰς ἰδίαις μου, καὶ παρακαλῶ νὰ γράψετε καὶ εἰς ἐμὴ τὴν αὐτὴν ὑπογραφήν καὶ προσηχῇ εἰς τοῦ ὅτι συζητήσιν οὐδαμῶς ἀντικειμένου.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν ἐξελεγκτικῶν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐγένετο λόγος καὶ λόγος πολλὸς περὶ δικαστηρίων καὶ δικαστῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασ. λόγον καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δημοτικῆς ἀρχαίας ἐγένετο ἐπίσης λόγος περὶ δικαστηρίων καὶ δικαστῶν ἐν τοῖς τμήμασιν, ἐν τοῖς ἐπιτροπῆς καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ ἔσχάτως ἐγένετο πολλὸς λόγος περὶ δικαστηρίων καὶ δικαστῶν.

Διατῖ, κύριοι, ὡς μὴ ὠρεῖται, ἐπεκλήθη τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τοσάκις εἰς τὴν προῦσαν συνέδρον; διότι σπουδαίαι καὶ λυπηραὶ ἀφορμαὶ ἐδόθησαν δικαστικῶν παθημάτων, διότι σπουδαίαι καὶ ἀπροσδόκητα περάματα ἐγένεσαν, καὶ διότι τέλος πάντων σπουδαιοτάτη ὑρίσκειται ἡ ἐπιθυμία ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τοῦ νὰ ἔχωμεν δικαστήρια κατ' ὅλον τὸ κράτος καλῶς καταρτισμένα καὶ ἀπὸ δικαστῶν εὐνοειδῶν, ἀμερολήπτους, ἐργατικούς καὶ ἀπὸ ἰκανοῦς νομισματικῆς συγκαταστήσεως τὰ περάματα, κύριοι, δυστυχῶς εἶναι ἀληθὲς, ὁ δὲ κοινὸς πόθος τῶν καλῶν δικαστῶν, ὅς τὸ ἠμολογῶμεν, κύριοι, εἰσέτι δὲν ἐπραγματοποιεῖται τὰ πράγματα, αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας ἔχει ἕκαστος ἡμῶν, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῶν ἀληθειῶν τούτων (εἶπε).

Ἐνθυμεῖσθε, κύριοι, τὰς ὀλίγας μὲν, ἀλλ' ἐργαστικωτάτας καὶ περικειμενικωτάτας λέξεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. «Εὖρον, εἶπε, πλῆρη παραλυτικῶν, ἔπαισα τοὺς ἀδιορθώτους, ἐπέσκηπα τοὺς ἐπιδεικνύοντες διαρροῆς, ἵνα μὴ καταγορῶν, ὅτι ἐνέχρηται ὑπὸ τὸ κράτος πολιτικῆς καταγορῆς» σταθμίσατε, κύριοι, τὸ ὅρον καὶ τὴν σημασίαν

τῶν λέξεων, εἰσέρχετα τοὺς ἐπιδεικνύοντες διαρροῆς διακτῆς ἵνα διακτῶν τιμὴν, ζῆλον, ἰδιοκτησίαν, δημοτικὴν ἀρετήν, καταγορῶν, αὐτοδρασίαν, αὐτονομίαν, αἰσθητὴν καὶ φαντασίαν ὑπαλλήλων πάσης τάξεως καὶ καθ' ὅσον καὶ ἄλλων. Καὶ εἶπε εἰς τὸν ἐντίμου βουλευτὴν ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου εἰσέρχετα μὲ συντηρητικὴν ἀρχὴν τὰ δικαστικὰ παθήματα, ὁ κ. ὑπουργὸς ὡρῶνται τοὺς ὅρους τοῦ μὲ χαλεπὴν φωνῇ, εἶπε, τί νὰ εἶναι νὰ εἶπω, αὐτοὶ εἶναι πλῆρως ἰσότιμοι.

Ἐνθυμεῖσθε ἐν τούτοις καὶ τὰς ὀλίγας λέξεις, λέξεις τῆς καρδίας, ἐνὸς τῶν ἐντίμων βουλευτῶν — τοῦ κ. Κομμουνιστοῦ — ἐγγνωμένου εἶπε τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης, διότι ἀπέπαυσε ἐκ τῆς ὑπερηφίας καὶ ἐκ τῆς Μεσσηνίας, τρεῖς τέρατα κατὰ τὸν κ. Κομμουνιστὸν, τρεῖς κατὰ τὸν ὑπουργὸν ἀδιορθώτους διακτῆς, ἂν ἐκείναι, κύριοι, ἴσων ἰσότητι καὶ ἀμετῶνται, ποῦ ἔρα ἔβλεπον ἐκείναι τῶν διαρροῶν ὁ ἐντίμος βουλευτὴς καὶ οἱ φίλοι του;

Βλέπετε λοιπὸν, κύριοι, ἐκ τῶν ἐκτεθέντων, ὅτι τὸ ὀλιγωτερον, τὸ ὅποιον κίνησεν τις νὰ εἶπῃ ὅτι εἶναι τῶν πραγμάτων, εἶναι, ὅτι πρὶν ἐκτελεσθῆναι, δυστυχῶς ἀρχήσιν ἀπὸ τινος καίρου νὰ παρακαμῶμεν, καὶ δικαστικῶν καὶ πότι, κύριοι, κατὰ πόλιν χροῖσται; καὶ οὐ ἔχομεν πλῆθος νομομαθῶν, καὶ οὐ ἔχομεν πολλοὺς ἐντίμους καὶ ἐργατικούς δικηγόρους; καὶ εἰς πόλιν τούτην, κύριοι, νὰ συμβαίνει ταῦτα! εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἢ πόλιν ποτὶ καὶ μέγας ἐσχάτως ἐθεὶ ἡ δικαιοσύνη, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἀποίας εἶχε τὴν ἔξω τὸν ὁ ἄριστος Πάρις τῶν πρηνότων ἡμῶν, τοῦ ὁποῦ τὸ ὅρον προέρχεται μετὰ σέβαστος καὶ μέγας σέβας, οὐ μόνον ὑπὸ πότις τῆς Πρωσίας, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, κύριοι, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτι εἶναι ἡ μέγας τῆς δικαιοσύνης ὅσον τὸν εἶπον, (εἶπε).

Ἡ λυπηρὴ οὕτω δικαστικὴ ἀντάστασις, καὶ ὁ ἔραος δὲ ἵσως ἐννοεῖται δικαστικῶν παθημάτων περὶ ὧν ἔχω πᾶν ὅσον γινώσκω, μὲ εἶμαι εἰς τὸ ὅρον νὰ ἐκτελέσωμεν ἀπλῶς κατὰ τὸ πρῶτον, κύριοι, θὰ ἴσως αἰσῶν ἐκτελεσθῇ, καὶ οὐ παρακαλῶ νὰ μὴ διεξίταται περὶ ἐπιδεικνύοντες ἡ ἀποδοτικότητα, πρὶν ἢ τελεσθῇ τὸν λόγον μου — τὸ δεύτερον θὰ εἶναι ἐκ τῶν συνήθων ἀνταγχαλῆται μὲ τὸ πρῶτον, κύριοι, καθεὶν δὲ τὸ ἐκτελέσωμεν ὁ ἴδιος ὡς ἀντικειμένου τοῦ ἔθνους καὶ ἐν ὅλῳ τοῦ ἔθνους, ὥστε ἐκτελεσθῇ ὁ δικαστὴς τὸ καθῆκόν του ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἔξω ἐν ὅλῳ τῆς δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον θὰ λέγω τὴν τιμὴν καὶ ἐγὼ νὰ εἶπω ὑποβάλλω τὴν ταπεινὴν μου γνώμην πρὸς δικαστὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Ἰδοὺ δὲ τὸ πρῶτον ἐθνικὴ ἐργαστικὴ, ἐθνικὴ ἔπαινος, ἡ ἐλλογία τοῦ θεοῦ νὰ τοιοῦτον παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς δικαστῆς μας ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου καθῆκοντος μέχρι τοῦ ἀπρόσδοκου, τοὺς τραπεζίας παντοῦ καθῆκον, τοὺς ἰδρύοντες, τὸς ἀνωτάτους δικαστικούς ὑπαλλήλους ποικίλους ἀντιπρὸς καὶ ἐκτελεσθῇ καθῆκοντα δικαστῶν, αἰσῶν ἐδικαίαν διακτῶν, καὶ θὰ διακτῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐδοκίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐνοειδίας, ὅτι τὸ κράτος τῆς τιμῆς ἐκτελέσεως τῶν καθήκοντων ὡν, προερχόμενος εἰς τὰς ἐννοίας αὐτῶν διακτῶν μὲν ὑποδοίται, καὶ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ὀφλὴν θίσει τοῦ δικαστοῦ. Ἐδικαί δὲ κατὰ, ἐθνικὴ ἀνάγκη, ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ, νὰ τοιοῦτον παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς δικαστῆς, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου καθῆκοντος μέχρι τοῦ ἀπρόσδοκου, τοὺς ἰδρύοντες, τοὺς στρατοδικῆς παντοῦ καθῆκον, τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, εἶπον καὶ ἐν ἐννοίᾳ καὶ ἐκτελέσει καθῆκοντα δικαστικά, ὅσοι ἐν γινώσκῃ εἰδικῶν, διακτῶν, καὶ θὰ διακτῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς παραμορφώσεως τῶν νόμων, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς στερεοφιλίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μαχητικῆς, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δωροδοκίας, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ῥήτου, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συμπαιγνῶν καὶ ἀντιπαθῶν, ὑπὸ τὸ κράτος ἐξωτερικῶν εἰσπράξεων, καὶ δὲν ἐκτελεσθῇ τὸ καθῆκόν του μετ' ἀρεθίας, δὲν προσέχουσι εἰς τὰς ἐννοίας αὐτῶν διεξυγμένους ὑποθέσεις καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ὀφλὴν θίσει τοῦ δικαστοῦ. (εἶπε, εἶπε). //

Ἀπελθὼν, κύριοι, ὡς θεοῦται, μίαν ἐθνικὴν εὐχὴν καὶ μίαν ἐθνικὴν ἀπάρτην, οὐχὶ εὖθις ἵνα ἀντικαταστήσῃ ἡ ἀντιποικίλη

καθέκοντα κληρικῶν (Μαροῦτος), ἀλλὰ, κύριοι, διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ συμβαίῃ τὰς παραθέσεις μας, τὴν ἱστορίαν μας, αἰτίνας διαβεβαιῶσι τὴν ἀποταλαμματοῦν ὑπαρξίν καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐχῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀπάρτης. Ἄς σημειώμεται λοιπὸν, κύριοι, αἱ ἐγκαυχόμεναι αἱ ἐννοίαι, αἱ εὐνοειδῆς δικαστικοὶ μας, καὶ τοιοῦτοι, εὐτυχῶς, ἔχομεν πολλοὺς. Ἄς τρέμωσιν οἱ ἀντιπῆκτοι, οἱ ἔχοντες σχῆμα προβάτου καὶ καρδίαν λύκου δικασταί. Οὐδὲν δὲ παραξινὸν ὁ συρμός τῆς ἀσολακίας, ὁ συρμός τῆς ἀνιδείας, ὁ συρμός τῆς ἀσεβείας νὰ παρεξηγηθῶν, νὰ ἐμπαίζων καὶ τὴν ἐθνικὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀπάρτην — ἂς ᾖναι εἰδικοί ὅμως ἐκείνοι οἱ ἐξασκοῦντες αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα, εἰ πλῆρως πλῆρην μεγάλῃν καὶ ἀργὰ ἡ ἀργέτωρα θὰ συνεκδοκῶσι μὲ ζῆλῳ τῶν τῶν πλῆρην τῶν ταῦτα (εἶπε, εἶπε).

Δὲν κρίνω ἀσολοῦν, κύριοι, ν' ἀπευθύνω τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν εὐχὴν, τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν ἀπάρτην καὶ εἰς τοὺς κορυνοὺς ὑπουργοὺς τῆς πατρίδος, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς σημερινούς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας ὑπουργοὺς τῆς πατρίδος, ὅσοι λόγῳ πολιτικῆς, λόγῳ συμπαθείων ἢ ἀντιπαθείων, λόγῳ συμφερόντων παύσων, διακτῶν, μεταστήσων δικαστῆς. Ἀλλὰ, κύριοι, οὐδ' ἀθροῖς καὶ γὰρ κίσει, ἵαγον οἱ προπάτορες ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐπομένως ποῖα εἶναι ἡ γνώμη μου, τὴν ὁποῖαν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω ἐννοίᾳ σας. α.) Προτίμω καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνηση, ὥστε, ἐντός τῆς προῦσης ἢ τῆς ἐκτελούμενης συνέδρου, νὰ εἰσαγῇ νόμον περὶ τῶν ἀντικειμένων προσόντων, ἀπομακρύνοντες ἰσοδύναμους δικαστῶν διακμύοντων πρὸς ἐλπίαν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς θέσεις των.

ΒΕΤΣΙΑΝΗΣ. Εἰς τὴν εἰσαγωγήν.

**ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.** Τούτῳ τὸ καλλίτερον ὅ, προτίμω καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὥστε, διορισμοί, πόσεις, μεταστήσεις δικαστῶν καὶ εἰσαγγελῶν νὰ μὴ γίνωνται, εἰναι προενομιμῆς γραπτῆς πράξεως ἐκτελέσεως τοῦ ὑπουργείου. Ἰατεροῦτα, κύριοι, εἰ δὲν προβῇ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρότασιν δὲν νὰ ἀνταρῶν κατὰ τοῦ νόμου ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, οὐδ' εἶναι ἔραος τοῦ ἐν γινώσκῃ ἀνταποκρινόμενος τῶν ὑπουργῶν. Προτίμω, κύριοι, τὸ μέτρον τούτου, ἵνα διδοῖται περισσότεραι ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων καὶ εἰς τὴν διακτῆσιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸ σκοπὸν τούτον κίσει νὰ καταρτισθῇ χρονοδωμένη ἐκδίκη, τὸ ὅποιον νὰ μένῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐντός τοῦ ὁποῦ νὰ ἀνταποκρινόμενος αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι τῶν πόσεων, διορισμῶν καὶ μεταστήσεων. Σὰς εἶπον, κύριοι, χρονοδωμένη ἐκδίκη, καὶ εἰς τὴν ἐκδίκην καὶ τὸ εἶπον; διότι, τοῦ γινώσκοντος τοῦ ἔθνους, ὁ δικαστὴς, οἱ πολῖται μὲν οἱ τοῦ ἔθνους, εἶναι οἱ καλοὶ δικασταί. Ὁ δικαστὴς, κύριοι, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ, εἶναι τὸ τελευταῖον ἀσολοῦν, ἡ τελευταία ἀλήθεια, τὸ τελευταῖον καταρτισμὸν παντοῦ πολίτου, πάσης τάξεως καθῆκον καὶ φύλου. Ὅταν ἔχομεν, κύριοι, δικαστῆρας καλῶς καταρτισμένους, ὅταν ἔχομεν πλῆρην, καθαρὴν καὶ ἐργατικὴν δικαιοσύνην, ἔχομεν τὸ πᾶν. Δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην ἐργατικὴν καὶ ἀεὶ ἐκτελεσθῇ δὲν ἔχομεν τίποτε.

Ταῦτά, κύριοι, μὲ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς κορυνοὺς ὑπουργοὺς. Κύριε πρωθυπουργέ Ζαΐμη, καὶ κύριοι ὑπουργοί, εἶμαι φίλος σας πολιτικῶς καὶ οὐκ ὑποστηρίζω δὲν θὰ μὴ ἀντιθέτω, κύριοι ὑπουργοί, ὅτι ἀπὸ τινος καιροῦ γινώσκωμεν ὅτι καὶ ἐκτελέσει νὰ γινώσκῃ ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ μὴ ἀντιθέτω, ὅτι ἔχομεν πολλοὺς ἐντίμους νομομαθεῖς δὲν θὰ μὴ ἀντιθέτω, ὅτι ἀπολαμβάνετε τὴν πλῆρην ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ὑποστηρίζον τῆς Βουλῆς; δὲν θὰ μὴ ἀντιθέτω, κύριοι ὑπουργοί, ὅτι ἔχετε τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις καὶ δύνασιν νὰ λαβῆτε ὅσας περισσότερας θέλετε. Καὶ ἡμεῖς δὲν οὐκ ἀντιθέτω, ὅτι ἔχετε καλὴν θέλῃν καὶ ἀπόρρῃν νὰ πράξετε τὸ καλόν. Ἰατεροῦτα λοιπὸν, κύριοι, σπεύσατε καὶ καθήρετα τὰ δικαστήρια μας. Σπεύσατε νὰ καταρτισθῇ ἡ τρίτη δυνάμις τοῦ κράτους, τοῦτέστιν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία τοῦ κράτους, τοιαύτη ὅποιαν ἀπαρτῇ ἡ πατρίς.

ΠΟΛΛΟΙ. Εὖγε, εὖγε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



ΑΘΗΝΑΝ

παιρ 28  
παιρ 27

ΠΡΟΣΤΑΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ